

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 14 de Abril.—S. Pere Gonzales Telm y Sta. Domnia.
Dill. 15.—Stas. Basilisa y Anastasia, mártires.
Dim. 16.—S. Toribi b. y cf. y Sta. Engracia vg. y companys mrs.
Dimec. 17.—La Beata Mariana de Jesús verge.
Dij. 18.—S. Eleuteri b. y sa mare Sta. Antia mr.
Div. 19.—S. Lleó IX p. y cf., S. Hermógenes y S. Vicens mrs.
Dis. 20.—Sta. Ignés de Monte-Pulciano verge.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—La exposició de S. D. M. comensará á les 6.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'50	Ptas.
Mastay.	17'50	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	17'00	«
Besses.	19'00	«
Ljubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	«

Núm. 42

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d' Espanya, depósitos, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencies del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les classes mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.

SURT ELS DIUMENGES
REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

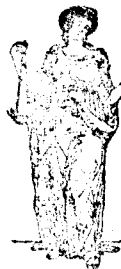
Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.
Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

BIBLIOTE
PUBLIC.

OLO

A Manila s' ha format un partit nou; *incondicional en su adhesión al gobierno, amigo de la paz sin imposiciones y compuesto por hombres de orden.*

Aquestos *incondicionals* al govern dels americans son los mateixos *incondicionals* al govern d' Espanya. Son los conservadors de sempre, allí, á Cuba, á Puerto Rico, á Barcelona, per tot arreu hont l' *orden* pot fer de les seves.

La qüestió són quartos, y si avuy Espanya mana s' ha de ser espanyol d' aquells que demanan la dels que tenen encadarnat l' espanyolisme, com si 'ls que manan demà son los americans s' ha de ser americanista fins á demanar una corda per los que sentin poch ó molt amor per la terra en que han nascut.

Are no 's creguin que lo subratllat ho haguém tret de cap diari de Manila, que per estar subjectes al brás de ferro del general que hi mana podria tenir la seva disculpa.

No ho hem tret de cap diari d' allí baix, sinó d' una correspondencia del *Brusi*, á quin corresponsal la boca se li torna aygua pensant en la forsa

irresistible que va prenent lo nou partit, que podria molt ben munyir la vaca si les autoritats americanes fossin tan totxes com les autoritats espanyoles que hi havia en aquells immensos territoris, avuy perduts per els abusos d' algunes ordres religioses—no de totes—y per los atropells dels civils que allí tallavan y cusian á mida del seu gust. N' hi ha prou ab llegir lo que va publicar *Le Matin* dias enrera per saber cóm y de quina manera 's feya cada dia á Manila 'l miracle del pans y dels peixos.

Lo nou partit filipi se dirà conservador. Prou que 's cuyda d' innovar-nosho 'l corresponsal del *Brussi*.

Y es qüestió de créurel dat lo seu programa, sobretot dada la seva condició d' incondicionals als americans. Quant los francesos dominavan á Barcelona 'ls conservadors d' aquí també eran incondicionals dels francesos. Es la historia de sempre; es la poca-pena de sempre; es lo tantse-mendona de sempre. La qüestió son quartos y que *no se perturbe el orden*, perque quant l' ordre va de recó son altres los que se 'ls quedan, son los descamisats que un cop tingan camisa s' ajuntarán als homes d' ordre.

A Cuba, á Puerto Rico, á Espanya quant nos trobàrem invadits pels francesos y á Espanya quant nos hi tornarem á trobar, la gent del ordre 's distingeix sempre per lo mateix, per voler estar á la vora dels que manan, baldament los que manau hajan tirat de rebés ab una bufada aquell castell de cartes en que s'apoyavan pera doblegar al poble.

Vesten, Antón, que 'l que queda ja 's compón. Veritat, senyors conservadors, que no hi ha máxima més bona per fer anys?

Y que digan lo que vulguin los grans patricis de la terra y 'ls grans sants del cel.

La questió son quartos, que qui no 'n te fa cara de pobre, y del pobre tothom ne fuig.

Are en quant al patriotisme y á la vergonya que 'n fassin lo que vulguin. Que 'ls pujin á les golfes ó que 'ls entrin al quarto dels mals endressos, tot es hu. La questió es que no fassin nosa y que no 'ns vinguin sempre al devant dels ulls com los retratos del pare y la mare que 's solen posar al despaig del amo de la casa ó al saló de rebre les visites.

(De *La Renaixensa*).

ANYORAMENT.

A la distinguida senyora donya Emilia Molera.

Les mateixes ombres de sempre, la mateixa remor d'aquella corrent mausa y fins els mateixos reflats dels ocells, tot era pesat per la tendra pastoreta de la plana; ella, que més que ningú podia entendre 'ls mormuris del vent y de la corrent manyaga, era

la que ho trobava més pesat y la que més desitjava escaparsen; per ella les deliciosos riberes del Ter y aquella extensió de colors tant vius y variats qu' ostenta ab joya la plana de Vich, rés representava y sols contemplava ab verdader encís la sortida del sol, perquè eixia del indret qu' ella n' era vinguda y li semblava que envolcallat ab el polsim d' or, li portava les frescals rialles de la llunyana platja y trasportada per un moment 'en els primers anys de sa encara curta vida, somreya un sol instant, puig prompte 's fonian ses rialles en amargues llágrimes, recordant la dolor de sa perduda felicitat. Y són germá ¡aquell germanet tant alegre que l'acompanyava en ses juguines y travesures y quals tendres rialles feya ressonar ab gracia per la costa, endolcint les fadiges de sos pares y dels pescadors que tant els estimavan! ¡com ho anyorava ella tot aixó! poder correr d' assí y d' allà, ab aquelles companyes escoturides y enjogassades com ella, rient sempre entrabancant als homes y amohinant á les dones, tirant pedres al agua, llsant en l' ayre grapat de sorra, ó esperant que traguessin l' arch y llavors ¡quina alegríal com si abocavan á mirar els peixos y ha desenredalse de les xarxes....

Més tot s' havia acabat; aquell sol tant ardent, aquella extensió de mar, aquella alegríal dels companys y aquell germá tant bon amich, tot vá finir ab la inesperada mort dels pares que vá separarla de sés coneixenses, potser per sempre; y aixó de sempre era lo que á 'n ella l' entristíal ¡pensar que sols li quedava un amor á la terra y no podia gosarne, la desesperava!

Y mentres aixís discorria, el vent bufava entre les pollancredes y el Ter fent sa via, mormolava sa cansó eter-

na y les dues armonies confoses y perdudes entre les divagacions de son esperit, era per ella un' penar que li avivava més la seva desgracia, arrancantli del fons de són cor un sospir de anyorament y de són ulls un doll de llágrimes.

El Ter comensava já descapdellar les primeres notes de són cantichs primaverales y quant els ocells comensaren á reflar les més dolces corrandes de són interminable poema, esclataren en són gemades riberes tendres violetes, bressantse en catifes de verdor y aixecant fins als núvols una flayre dolcíssima, el deliciós perfúm d' un esclat de bellesa; y ab aquell esplet de primavera, rebé la pastora anyoradissa l' agradable nova d' una próxima visita de són germá. May l' havia vista hermosa la Plana de Vich, més aquells días que bullia en 'l seu cor l' agredolç de la recança, ¡que hermosa! ¡que esplendent! aquell cel tan seré, aquell sol tan tebi, aquella inmensa colorayna, tot era bonich, tot era deliciós y fins aquelles ombres dels arbres qu' á voltes l' entristian, com sí amaguessin un misteri rublert de pena y altres l' espantavan com si l' amenassessin d' engolirla en són negres entranyes, foren aquells días són repós més buscat y les desitjava, perquè aquell ventijol tan suau que venia de la seva terra, li semblava la veu de són germá que la cridava y frissaves allavors com may per abraçar-lo, per ferlo jugar y riurer. Com l' omplirás de petons, se deya, com correrém per aquí 'ls días que 'ns estigám junts, semblarém en aquells temps de nostre més tendre infancia.

Y per fi arribá el seu germá y quant já 's preparava per obrirli els brassos y estrenyel ab carinyo, 's trová devant d' ell sense pensarsho y no sapi-

gué dir una paraula; vá semblarli que no era ell y que tot lo que havia recordat era mentida y ni un somris aparagué en són llabis, ni una llágrima en són ulls y en un instant quedaren desfetes són il·lusions y s' enderrocaren són castells en l' ayre, com destruhits per una forta rufagada.

Se passejaren per l' ombra dels roures y pollancre y recorregueren els punts més deliciosos de les riberes, més no fou corrent ajogassats, ni rient ab l' encantadora alegria d' altres temps; en lloch de jugar, parlavan tristos y en lloch de riurer, ploravan, y ploravan de anyorament tots dos, d' aquell anyorament que deixan la mort dels pares y la complerta separació de la familia. La visita del germá en lloch de ser pera la pastora desgraciada un paréntesis de felicitat, un esvahiment de sá aclaparadora tristesa, fou no més que la comunicació ab la de un altre cor aclapat com el seu per la desgracia, que la acentuá més y més desesperantla de tot per endevant.

Y quant já despedit y perdut de vista entre camins y corriols á n' el germanet tant somniat, estengué sá mirada per la riallera Plana que 's presentava alegre, verdosa, florida, esplendent y vessant de vida y de bellesa, vá semblarli veure en ella la ironia de les seves penes, la rialla de la vida, contrastant ab l' amargor y tristesa del seu anyorament.

MANEL SERRA Y MORET.

Barcelona Mars de 1901.

Conferències íntimes donades per la Secció de Lletres del Institut Olotí. Tercera Conferència, per don Salvador Salla; tema: L' aygua sòlida com agent desnuant y transportador.

(Continuació),

Glassiers.—Vista l' acció de l' aygua sòlida com agent desnuant y transportador del terrer en forma de allaus *gelades* y glás, passaré á l' acció de 'ls *glassiers*.

Tan á les regions de les neus perpetues com á les que no 's veuhen aquestes, hi han depressions, les quals fan que 'n aquelles se depositin grans quantitats de neu. Aquesta, quant es de molt gruix, sofreix cambis en sa estructura, convertintse de neu esponjosa, ab un gel especial que 's un entremix de la neu y del glás de 'ls rius; aquest cambi d' estructura es efecte principalment de dues circumstancies: Primera: per la gran presiò á que están sotmeses les capes inferiors efectuades per les superiors tota vegada qu' aquests acumulats poden tindre un gruix tan considerable, com es el de 250 metres, y algunes voltes poden arribar á tenirne molts més. Segona: per la fusió produhida á les capes més superficials, per efecte del calor del sol duránt els dias d' estiu y perque l' aygua líquida se torna á solidificar durant la nit. Els suïssos donan el nom de *nevé*, y els alemanys el de *firn*, á la neu acumulada en aquestes condicions; aquesta neu se presenta baix la forma granalluda, de poca *coherencia* y plena de bombolles d' aire las que li donen el color blau ab qu' es presenta.

Aquestes acumulacions si la pendent del terrer hi acompanya, tenen

moviment de la mateixa manera que l' aygua de 'ls rius, encara que molt disminuït, desnuant el terrer y servint de transport pera els materials que de la desnuassiò n' han resultat, més els que 's posan á la sua superfície, depositántlos en últim terme, allá hont acaban aquestas corrents gelades que 's coneixen ab el nom de *glassiers*.

Els moviments de 'ls *glassiers*, son dós; un del gel en massa y l' altre que 'l podém denominar *molecular*.

El moviment en massa consisteix en que 'ls *glassiers* relliscan per la superfície de les valls que 'ls guian. El *molecular*, ab que les moléculas components de aquestos, no guardan la mateixa relació sinó que ván d' un lloch al altre, de la mateixa manera qu' ho fan les de les corrents líquides.

Alguns autors han buscat rahons satisfactories per poguerse explicar la causa d' aquests moviments y han trobat que pel primer tan sols la *gravetat* per una part y l' pés exorbitant de la massa gelada per altre, bastan per explicarho; per el segón, s' ha trobat en la *plastissitat* del glás, propietat per la qual pot pendrer totes les formes que 's vulgan per medi de 'ls motllos; ademés d' aquesta propietat, lo gel ne té una altra y es que quan se posan en contacte dós ó més trossos de glás se soldan al cap de poch rato per efecte del regel. Are bé en els *glassiers* les valls que 'ls condueixan no són altre cosa que 'ls motllos en els que el gel pren forma y com que la massa gelada té de passar per dites valls ab presions molt fortes d' aquí que tingui de pendre moltes formes y al pendréles se trenca en petits trossos que 's tornan á soldar per efecte del regel.

Respecte á la velocitat del moviment de descens pot dirse que 'l *mí-*

nimum es de 0'15 metres y el *maxim* de 1'30 m. per dia, encare que en circumstancies esceptionals pugui caminar fins 5'00 m.; per terme mitx caminan de 0'20 m. a 0'30 m. per dia.

Grietas.—Esquerdes.—Per medi d' aquesta explicació se comprén que 'n el gel de 'ls *glassiers* se trobin un infinit número de esquerdes capilars les que donan un aspecte a n' aquests que sembla com si estiguessin formats de nombrosos fragments soldats entre si.

Els *glassiers*, tenen lloch sempre en les regions de les *neus perpetues*, pincipalment en aquelles en les que abundan les plujes, 'ls hiverns son molt frets y atemperats els estius.

Moviment de 'ls glassiers.—El moviment de 'ls *glassiers* ja l' observaren els antics montanyesos d' aquestes regions, fixantsse ab els trossos de roca y altres materials qu' estavan a la superficie d' aquells y fixantse també en un punt determinat del marge y després d' un quant temps trobavan qu' aquells materials s' habian allunyat més ó menos del lloch en que primerament els havian vist.

Els geólechs per convencers de que 'l moviment de 'ls *glassiers* es real, posaren sobre la sua superficie una filera de pedres en direcció *transversal*, havent senyalat primer un punt fixo als dos marges y després d' un quant temps tornavan a veurer la filera de pedres qu' ells havian possat sobre lo *glassier*, pero no els trobavan ja en la mateixa posició qu' ells les havian colocades, sinó que 's trobavan ab que aquelles s' havian allunyat més ó menos de 'ls punts senyalats a 'ls marges, y ademés, ab que ja no formavan una línea recta sinó que la línea era curva y ab la *convexitat* mirant cap a la falde de les montanyes, lo que no solsament demostra la rea-

litat del moviment de *descens*, sinó que també qu' aquest es major al centre que als costats.

El moviment de 'ls *glassiers* lo mateix te lloch al hivern que el estiu, pero es distinct perque també son distinctes les condicions de calor y plujes. La pendent de les montanyes també influéix moltíssim en la velocitat del moviment, que es tan més intens quant més marcades sian les condicions abans dites. En cap de 'ls cassos que s' examinan, hi trovarém la mateixa velocitat y fins en un mateix *glassier* trovarém que aquella no es tant a al fons com a la superficie.

(Seguirá.)

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

9 de Abril.

Les festes y cerimonies propies de *Semana Santa*, han revestit l' importancia dels demés anys. Dels monuments sebre sortí per els seus adornos, la humil capelleta de la Mare de Deu del Roure. A la pofessó del dijous Sant degut al bon temps s' hi notá més abundancia de llum que 'ls demés anys.

La nit del dissapte de Gloria van recorrer nostres carrers y plasses diferents colles cantant les caramelles; entre elles hi havia els coristes de la societat «La Camprodonense» qui ab el bon gust que 'ls fa notables, cantaren diferents composicions catalanes de caràcter patriótic que 'ls valgueren molts aplausos del numerós públich que 'ls seguia y molts presents de part de les families a qui foren cantades.

La nit de Pasqua se posá en escena pels aficionats de «La Camprodonense» la bonica comedia «Las fransesillas» molt ben interpretada mereixen un coratjós aplauso la senyora Mariagna de Rogér qui per primera volta sorti en escena sigüent de grant esperança.

La bonansa que d'alguns dies venim experimentant en la temperatura y lo bó y suhau dia 8 contribuí que fós més la gent que sortí á fér fontades y dinades siguént ell loch predilecte la Font Nova, hont per endevant já havian fet corre la veu per la vila de que se ballarian sardanes.

Els coristes aficionats y altres socis pre sedits de música y gran gatsara després de recorre el carrer de Valencia, es dirigiren á la Font Nova ahont tingué lloch un apat de més de 85 cuberts servits per les fondes Güell y Antón Rigat (a) Borra. Al venir al rostit y desteparse l'escumós champany Codorniu se pronunciaren diferents brindis en pró del bón nom esplendor y progrés de la societat coral y de nostre Patria; fou llegida també una comunicació del seu president en la que s'excusaba de la falta de assistencia á l'acte y participant al mateix temps el present de 100 puros habanos que foren repartits entre els comensals.

La lectura de dita comunicació fou acullida ab visques y hures acordantse que una comissió passés á visitar á son president pera donarli les gracies y que 'l corò de retorn á la vila cantés á sa casa «Las Flors de Maig» en senyal de gracies, com axis se feu després de haber ballat algunes sardanes.

Dentre les colles que assistiren á la Font Nova n'hi havia una composta d'una calvacada humorística que precedida d'una forquilla de descomunals dimencions, una bandera catalana y música també humorística cantavan ab molt gust dintre el seu género, cansons que atreyan gran públich.

El corresponsal

BANYOLAS.

11 de Abril.

Varem tenir el gust de sentir al jove sacerdot Doctor D. Frederich Dalmau, fill d'aquesta vila, en la hora que té cada any la «Joventut Católic» en la iglesia del Monastir. Ho feu ab nostra hermosa y bén volguda parla, deixant molt satisfet y content á l'auditori. Poseeix en primer lloch un bon fondo, la veu clara y al mateix temps té dots oratories. Estigué encertat ab els punts que tocà, que prossegueixi fentho tal com mana la lley de Deu y que no 's cuydi més de predicar en llengua estranya.

Havém tingut el gust de estrenyer la mà del escriptor regionalista y director de *La Costa de Llevant*, en Joan Pontals y Presas, havéntnos sigut sa visita molt grata.

Els rosers de Gremal, Mianegas y Porqueras, han sigut concorregudissims.

Fà pochis dies que morí cremat, un pobre conegut per en Roquell; que Deu l' aixi perdonat.

El nostre pregoner ó nunci conserva encara la tradició en els últims dies de setmana Santa; en aquestos dies no porta la trompeta y al fer una crida á cada cap de carré al cridar peix ó lo que siga, dia primer lo següen: mercat y bón any, foru mal any, salut y bón guany que Deu nos dó. al ser aquí crida 'l peix ó lo que siga, Costums antigues com per exemple aquesta es bonich de que 's conservin.

S'ens acostan les eleccions; en tindrem quatre per triar, y de tants ens ho deixarem corre. Aixó de les eleccions es una pura comedia y val més deixarlosi el camp lliure, val més guardar les forces els regionalistes per quant convingui. Diumenge que vé, es el Roser de les Estunas. un poch més amunt de la font pudosa; á Banyolas á la tarda no hi queda apenes ningú, tothóm está escampat per aquells prats menjantshi molts bons bossins y la seva corresponent llonganissa, es bonich veurer aquella grant gentada.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

La Junta Permanent de *L'Unió Catalanista* ens prega fem avinent á les entitats adherides que no haguesin rebut la comunicació, que á totes fou dirigida, referent al nomenclament de delegats pera la próxima Assamblea de Tarraçsa, se serveixin pssarli en co-

neixement tot seguit al objecte de que pugua repetir-se dita comunicació.

—
Diumenge vinent tindrà lloch en la sala del «Institut Olotí» la exposició preparatoria ó millor dit la presentació de les obres que figurarán en la Exposició íntima d' Art Olotí que dit «Institut» ha organitzat y ajudant Deu s' inaugurarà á Barcelona al Saló Parés el dia 2 de Maig.

Probablement podran visitar-se en l' «Institut» les dites obres en la nit del dissapte y la del diumenge, devént ser remeses á Barcelona el dilluns.

També es molt probable que el mateix diumenge se celebri en l' esmentat «Institut» la XV vetllada en la que s' cantarà per segona vegada «La Gallia» á prechs de molts senyors socis que no pogueren sentir-la á la primera.

—
Dimecres en la Iglesia del Tura varen pendre la Primera Comunió les noyes y noys dels diferents col·legis de nostra vila. L' acte revestí la solemnitat de costum, notanse major concurrència qu' altres anys y una edificant compostura y esmerada preparació en els concurrents.

—
Dijous vá celebrarse solemnement el Combregar general, ó sigui l' acte de portar la Sagrada Comunió als malalts que no havian pogut assistir á cumplir el precepte pasqual. L' acte acabá com els demés anys en la presó hont combregá recullidament l' únich prés que actualment s' hi troba.

—
Divendres passat ocorregué un desgraciat accident al Sr. Toll enginyer provincial, director de les obres de la carretera d' Olot á Santa Pau. Acaba-

va de sortir d' una cassa quant tingué la desgracia de ensopegar ab una arrel que 'l feu caurer ab tant mala sort que s' fracturá els dos ossos de una cama. Fou recullit y atés en lo posible sent conduhit més tart á son domicili pels individuos de la brigada. Desitjém á dit senyor un prompte alivi y complet restabliment.

—
La vigilia de Pasqua varen sortir á cantar les tradicionals caramelles *La Coral Fontanella* y el *Laurel*, veyentse per tal motiu els carrers de nostra vila molt concorreguts fins á altes hores de nit.

—
En el dia de Pasqua á la tarda se celebraren concerts corals é instrumentals, en les societats *Centro Fontanella* y *Centro Obrero*. Siguent els locals de les mateixes, plens de socis que aplaudiren tots els números dels programes quins no podém citar aquí per falta d' espay.

—
Dilluns y dimárs tingué lloch el Roser del Triay que per ser el primer de primavera se vegé molt concorregut per totes les classes socials, especialment de distinguides senyoretas y joves que ballaren ayrosament la típica sardana.

—
Dimárs á les 11 del matí contragué matrimoni en la Iglesia de nostra exelsa patrona la Verge del Tura, nostra bon amich y company de causa don Joan Sistach, ab la distingida senyoreta Antonia Masllorens. De la Iglesia passaren els convidats á la fonda del Parque y després de dinar, els nuvis marxaren á Figueras y d' allá farán un viatge pel Rosselló y Lourdes; tornant pel Nort d' Espanya.

Desitjém coralment á nostres a-

michs una complerta felicitat é in-terminable lluna de mel.

—
En atent B. L. M. havém rebut del senyor Governador Civil de la Província, el *Boletín Oficial* del divendres passat en el que publica una circular recomanant á quants pera ministeri de la lley tenen intervenció en les operacions relacionades ab la rectificació del cens electoral, portin á cap el seu comés ab la més rigurosa escrupulositat, amenassant ab denunciar als Tribunals tota infracció que fassiu, al mateix temps que s'exití á quantes entitats ó particulars aspiran á tenir alguna intervenció en la vida pública, fixin s'atenció en la circular del ministeri de la Gobernació qu' en el mateix número ve publicada.

¡Paraules, paraules, paraules!

—
Divendres se feu el rellevo de la forsa que guarneix aquesta vila.

—
Accedint á lo sollicitat per 'l Ajuntament d' aquesta vila, s' ha disposat que se li entreguin del Parch d' Artilleria de Barcelona, 400 cartuchos pera fusills Remington pera dotació de la guardia municipal y serenos d' aquesta vila.

—
Després de deu mesos de suspensió forfosa hem tornat á rebre el valént quincenari *La Nació Catalana*, tant valént com antes, ho celebrém.

També hem rebut el nou setmanari il·lustrat *Lo Campanar de Lleyda*, el que li desitjém una llarga y felís campanya, ab gust deixém establetr lo cambi.

—
L' opinió pública s' ha reaccionat respecte á l' ultima obra del insigne Galdós d' una manera notatble, sens

dupte perque, propici sempre á reconeixer el mérit hont se troba, s' ha considerat obligada á demostrar ab la seva indiferencia els defectes que literalment considera que te l' última obra dramática d' aquell novelista que es ben sabut no es com á dramátich una figura de gran relleu.

A Bilbao el públich s' abstingué de assistir al teatre el día que 's representá *Electra*, y les localitats varen tenir que donarles els revenadors á qualsevol preu.

A Málaga va succehir altre tant y á La Corunya no va assistir á la representació cap persona ni de mitjana posició.

Y actualment á Palma de Mallorca l' empresari del Teatro Principal se troba ab un verdader compromís.

Els senyors abonats á la platea li han manifestat que si representa el drama *Electra* deixarán d' asisti al teatre.

Per altre part els elements liberals demanan ab insistencia que 's representi dit drama, amenassant ab el retrahiment si no 'ls complau.

En una paraula, que 'n totes parts el públich sensat se nega á servir d' instrument inconcient pera la realització de plans oposats ab la seva conciencia y sentiments.

Podrá, si 's vol, permetre que en obsequi á son autor inespert, la *claque* aplaudeixi alguna ramploneria, pero no que ab el pretext d' enaltir mérits y belleses que no existeixen, se provoquin manifestacions impropies del espectacle.

Per aixó obrant, ab tanta correcció com prudencia s' absté de concorre á les representacions d' una obra que sols serveix pera que desofguin els seus instinets certa gent.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

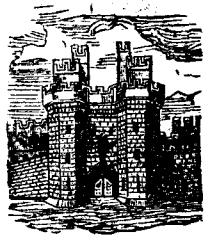
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.ª

LO POSITIU

AVÍS AL PÚBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complert y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja à
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació de
hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

Se necesita una Aprenta

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l' haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.ª hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmero y
promptitut, emprenquent á son cárrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.ª

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

Casa Baleta

GRANTS ASSURTITS EN

Camiseria,

Corbateria,

Colls y Punys.